

Hiob 9

Septuaginta (LXX)

- 1 ὑπολαβὼν δὲ ἰωβ λέγει
- 2 ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως ἐστὶν πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ
- 3 ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα μὴ ἀντεῖπῃ πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων
- 4 σοφὸς γὰρ ἐστὶν διανοία κραταιὸς τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν
- 5 ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὄργῃ
- 6 ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται
- 7 ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει
- 8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης
- 9 ὁ ποιῶν πλειάδα καὶ ἔσπερον καὶ ἄρκτοῦρον καὶ ταμίεια νότου
- 10 ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς
- 11 ἐὰν ὑπερβῇ με οὐ μὴ ἴδω καὶ ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ' ὥς ἔγνων
- 12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ τίς ἀποστρέψῃ ἢ τίς ἔρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας
- 13 αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὄργῃν ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν
- 14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσῃται ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου
- 15 ἐὰν τε γὰρ ᾧ δίκαιος οὐκ εἰσακούσεται μου τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι
- 16 ἐὰν τε καλέσω καὶ ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου
- 17 μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκεν διὰ κενῆς
- 18 οὐκ ἔα γάρ με ἀναπνεῦσαι ἐνέπλησεν δέ με πικρίας
- 19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι κρατεῖ τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται
- 20 ἐὰν γὰρ ᾧ δίκαιος τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ ἐὰν τε ᾧ ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι
- 21 εἴτε γὰρ ἠσέβησα οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖταί μου ἡ ζωή

22 διὸ εἶπον μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή

23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίων ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται

24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τίς ἐστιν

25 ὁ δὲ βίος μου ἐστιν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἶδον

26 ἢ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἵχνος ὁδοῦ ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν

27 ἐάν τε γὰρ εἴπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω

28 σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἄθῳόν με ἐάσεις

29 ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβής διὰ τί οὐκ ἀπέθανον

30 ἐάν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθααῖς

31 ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή

32 οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ ᾧ ἀντικρινοῦμαι ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν

33 εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων

34 ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω

35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι